

ταίκο σύνηθ. 2) Ὁ ὀλίγον τι δύσνους Θράκ. (Σαρεκκλ.): *Βαρειούταϊκος* ἔν' ἑς τὰ γράμματα. 3) Οὐδ. οὐσ., πρᾶγμα τι βαρὺ Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

βαρειοχερᾶς ὁ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρύς*, τοῦ οὐσ. *χέρι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

**Ανθρωπος* γενναιόδωρος, ἐλευθέριος.

βαρειτζῆς ὁ, Σῦρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρεῖά*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*, καὶ τῆς καταλ. -*τζῆς*.

Ὁ ἐν τῷ σιδηρουργεῖῳ χειριζόμενος τὴν βαρεῖαν σφύραν ἐργάτης.

βαρειωμάρα ἡ, πολλαχ. *βαρειουμάρα* Στερελλ. (Καλοσκοπ. Παρνασσ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἁμαρτ. οὐσ. *βαρειωμός* καὶ τῆς καταλ. -*άρα*. *Βαρειοσύνη*, ὃ ἰδ.

***βαρειώνω**, μέσ. *βαρειώνομαι* Καππ. Μετοχ. *βαρειωμένος* ἄγν. τόπ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. *βαρεῖός*, δι' ὃ ἰδ. *βαρύς*.

1) Μέσ. φαίνομαι βαρύς, λυπῶ, δυσαρεστῶ Καππ.: Ἄσμ.

Ὡς τ' ἄκουσε καὶ ὁ βασιλεὺς πολὺ τὸν ἐβαρειώθη (τοῦ κακοφάνηκε). 2) Μετοχ. *βαρειωμένη* = ἔγκυος ἄγν. τόπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαρένω* Γ 1.

βαρεκῖνα ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ *varēs* ὀνόματος τῶν φυκῶν.

Ἡ χλωριούχος ἄσβεστος, χυμικὴ οὐσία λευκαντική. Συνών. *βρομοῦσα*. [**]

βαρέλλα ἡ, σύνηθ. *βαλλέρα* Ἡπ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

1) Μέγα βυτίον διαφόρου ἐκασταχοῦ χωρητικότητος χρησιμοποιούμενον ὡς μέτρον ὑγρῶν σύνηθ.: **Ἐγινε* ἢ εἶναι *σὰν βαρέλλα* (ἐπὶ ἀνθρώπου ὀγκώδους). Συνών. *βαγένα* 1, *βουτσι*. Πβ. *βαρελλάρα*. β) Μετων. ἄνθρωπος παχύσαρκος, ὀγκώδης σύνηθ. 2) *Βαρέλλι* 2, ὃ ἰδ., Πελοπν. (Μάν.) 3) Ξύλινον βυτίον εἰς τὸ ὁποῖον θέτουν τὸ πρὸς ἄλλεσιν κριθάρι ἢ σιτάρι Κύθν. 4) Ὑδρία Ἡπ. Πελοπν. (Λάστ.) 5) Σπέρμα χόρτου τινὸς Σύμ.

βαρελλάδικο τό, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ θέματος τοῦ *βαρελλάδες*, πληθ. τοῦ οὐσ. *βαρελλάς*, καὶ τῆς καταλ. -*ικο*.

Ἐργαστήριον κατασκευῆς βαρελλίων, βαρελλοποιεῖον.

βαρελλάκι τό, σύνηθ. *βαριλλάκ'* βόρ. ιδιῶμ. *βαρελλάτσι* Πάρ. κ.ά. *βαρελ-λάκι* Ρόδ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άκι*.

1) Μικρὸν βαρέλλιον, βυτίον σύνηθ.: Φρ. *Κάνομε* τὰ *βαρελλάκια* (κυλιόμεθα ἀπὸ τὴν ὄχθην πρὸς τὴν θάλασσαν ἐν εἵδει βαρελλίων προκειμένου νὰ κολυμβήσωμεν) Μύκ. || Αἰνιγμ.

**Ἐχω* ἓνα *βαρελλάκι* | κ' ἔχει *δυὸ λογιῶν κρασάκι* (τὸ ἄβγδ) πολλαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγενάκι*. 2) Εἶδος κοιλίου μικροῦ με σκληρὸν ὄστρακον Σῦρ. 3) Εἶδος λακέρδας Σῦρ. 4) Πληθ. *βαρελλάκια*, παιδιὰ καθ' ἣν οἱ παῖκται παρατάσσονται ὁ εἰς ὀπισθεν τοῦ ἄλλου κεκλιμένοι καὶ στηριζόμενοι διὰ τῶν χειρῶν ἐπὶ τῶν γονάτων, ὅτε ὁ πρῶτος τῆς σειρᾶς ὀρθῶς ὦν στηρίζων τὰς χεῖρας εἰς τὴν ράχιν τοῦ δευτέρου ὑπερπηδᾷ αὐτόν, κατόπιν τὸν τρίτον καὶ καθεξῆς μέχρι τοῦ τελευταίου καὶ κλίνεται καὶ οὗτος, ὅτε ἐγείρεται ὁ δεύτερος

καὶ ὑπερπηδᾷ καὶ οὗτος καὶ οὕτω καθεξῆς Κεφαλλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *ἀβγάτισμα* 3, *ἀβδελλίτσα* 1.

βαρελλάρα ἡ, πολλαχ.

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* διὰ τῆς καταλ. -*άρα*, δι' ἣν ἰδ. -*αρος*.

Μέγα βυτίον. Πβ. *βαρέλλα* 1.

βαρελλάς ὁ, σύνηθ. *βαριλλάς* βόρ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ᾰς*.

1) Ὁ κατασκευάζων βυτία, βαρελλοποιὸς σύνηθ. Συνών. *βαγενᾶς* 1, *βαρελλίτζῆς*. Ἡ λ. ὡς κύριον ὄν. πολλαχ., καὶ ὡς τοπων. Ἀττικ. 2) Ὁ μεταφέρων καὶ πωλῶν ὕδωρ ἐντὸς ξυλίνων βυτίων πολλαχ.

βαρέλλας ὁ, Μακεδ. (Καταφύγ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ας*.

Ἐν τῇ συνθηματικῇ γλώσσῃ ὁ γέρων.

βαρελλεᾶ ἡ, *βαρελλέα* Κρήτ. (Χαν.) Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.) *βαρελλεᾶ* σύνηθ. *βαρελλέ* Δ. Κρήτ. *βαρελλία* Μέγαρ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*εᾶ*.

1) Ποσότης ὅσων χωρεῖ ἓνα βαρέλλιον σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. Σάντ. κ.ά.): *Μὲν βαρελλεᾶ κρασί - λίγι* κττ. σύνηθ. **Ἐπιν κρασὶν βαρελλεᾶς* Σάντ. 2) Ὁσμὴ βαρελλίου (προερχομένη ἐκ τοῦ εἰδικῶς πρὸς κατασκευὴν χρησιμοποιομένου ξύλου) Κρήτ. (Χαν.)

βαρελλήσιος ἐπίθ. σύνηθ. *βαρελλήσιος* πολλαχ. *βαριλλήσιους* βόρ. ιδιῶμ. *βαριλλήδους* πολλαχ. βορ. ιδιῶμ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι* καὶ τῆς καταλ. -*ήσιος*.

Ὁ ἐκ βαρελλίου ξυλίνου προερχόμενος (εἰδικῶς ἐν αὐτῷ συσκευασμένος): *Βαρελλήσιο* τυρί. *Βαρελλήσιες* σαροδέλλες.

βαρέλλι τό, *βαρέλλιν* Πόντ. (Οἶν.) *βαρέλλι* κοιν. *βαρέλ-λι* Ἰκαρ. Χίος (Πυργ.) *βαρέλλ'* Πόντ. (Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.) *βαρέλλι* Καλαβρ. (Μπόβ.) *βαλλέριν* Πόντ. (Κερασ.) *βαλλέρι* Ἡπ. (Δρόβιαν.) *βαλλέο'* Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) *βαγέλλ'* Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ Ἰταλ. *barella*. Ὁ τύπ. *βαγέλλ'* κατ' ἐπίδρασιν τοῦ συνων. *βαγέρι*.

1) Δοχεῖον συνήθως ξύλινον ἐκ συνηρμοσμένων σανίδων καὶ ἐξωγκωμένον περὶ τὸ κέντρον, ἐνίοτε δὲ καὶ μεταλλινον, κυλινδρικὸν καὶ διαφόρων μεγεθῶν χρησίμον εἰς ἐναπόθεσιν οἴνου, ἐλαίου καὶ ἄλλων ὑγρῶν ἢ καὶ στερεῶν οὐσιῶν κοιν. καὶ Καλαβρ. (Μπόβ.) Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ. Ὁφ. Τραπ. Χαλδ. κ.ά.): Φρ. **Ἐγινε βαρέλλι* (ἐπὶ τοῦ ἀναισθήτου ἐκ μέτης) σύνηθ. *Γιόμισε* τὸ *βαρέλλι* (ἐπὶ τῆς καταδήλου ἐγκυμοσύνης γυναικός) Πελοπν. (Γορτυν.) *Χαλῶ* τὸ *βαρέλλι* (ἀποσυνθέτω αὐτὸ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν) Κρήτ. *Κάνει* τὰ ὀρθὰ *βαρέλλια* (πέφτει ἀνάσκελα καὶ σηκώνει τὰ πόδια) αὐτόθ. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπον *Βαρέλλι* καὶ τοπων. Καλαβρ. (Μπόβ.) Συνών. *βαγένα* 1. β) Μεταφ. ὁ πίνων ὑπερβολικῶς οἶνοπνευματώδη ποτὰ Πόντ.

2) Ὡς μέτρον χωρητικότητος σημαίνει ἐκασταχοῦ διαφορὸν περιεχόμενον ποσὸν κοιν.: **Ἐκανα* τόσα *βαρέλλια* *κρασί - λίγι* κττ. Συνών. *βαρέλλα* 2. 3) Τὸ ἐξ ἀργύλου εἰδικῶς κατασκευαζόμενον δοχεῖον ἐντὸς τοῦ ὁποίου τέκεται ἡ ὑαλουργικὴ ὕλη ἐντὸς τοῦ εἰδικοῦ κλιβάνου Σῦρ. (Ἐρμούπ.) 4) Ἡ ὑδροχόη τοῦ μύλου ἐνιαχ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. *βαγένα* 2.

βαρελλιάζω Κρήτ. Πελοπν. (Συκεᾶ Κορινθ.) *βαρελλιάζου* Στερελλ. (Ἀράχ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. *βαρέλλι*.

